

uenig med dem og kan derfor ikke understøtte de to Endringsforslag. Det forekommer mig nemlig ganske forunderligt, at man paa en Tid, hvor vi ere isærd med at udvikle og arbejde for den kommunale Selvstændighed, ikke bør betroe Communalbestyrelsen i de enkelte Communer saa megen Myndighed, at den tør ordne dette Forhold, som det passer bedst for hver enkelt Commune i Særdeleshed, og det forekommer mig saa meget mere besynderligt, som jeg er overbevist om, at Grundeierne efter den nugældende Valglov ere tilbørlig repræsenterede baade i Kommunen og i Rigningscommissionen. Jeg kan derfor ikke understøtte Endringsforslagene, og jeg troer, at vi meget rolig kunne vedtage Lovforslaget uden dem og uden at besejgte, at der derfor vil stee nogen Uretfærdighed. Det er allerede ved Sagens første Behandling blevet udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Thune), at der i de enkelte Communer findes særlige Forhold, som gjøre det nødvendigt, at en Bestemmelse som den, der findes i Lovforslaget, bliver staaende. Jeg er, som sagt, enig i, at det Beløb, som hidtil er indvundet ved Næringsfatten, bør i Reglen paalignes alle Kommunens Beboere, og jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at det er til Kommunens Fornødenheder, der jo vedkomme alle Kommunens Beboere, at dette Beløb anvendes. Hvis man derfor lagde dette Beløb over paa Grundtaxten, vilde man begaae den Uretfærdighed, at forhøje Grundfatten, og ikke opnaae, hvad der er tilfjet ved Lovforslaget. Jeg kan derfor ikke være enig med den høitærede Minister, naar han ved Sagens første Behandling sluttede med, at det var en blot og bar Illusion hos de Næringsdrivende i Kjøbstæderne, naar de troede, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vilde bringe dem nogen Fordeel. Jeg indbrømmer villigt, at Fordelen kun vil blive lille, men Folk i smaa Forhold ere ogsaa fornøiede med smaa Fordele. Jeg er derimod enig med den høitærede Minister i, at dette Lovforslag ikke staaer i absolut Forbindelse med hele Næringsloven, og det har ogsaa staaet klart for mig i flere

Åar, at det var baade billigt og retfærdigt, at ikke de Enkelte, hvis Næring er betinget af Borgerfkat, skulde til saadanne kommunale Fornødenheder som Brolægning, Belysning, Sprøitevæsenet og Vedligeholdelse af offentlige Bygninger, som ikke vedkomme Fattig- og Skolevæsenet, betale for Andre, som ikke havde Borgerfkat, men som ofte havde til Gange saa megen Skatteevne som den næringsdrivende Borger. Dette har staaet klart for mig i flere Åar; det har derfor glædet mig, at dette Lovforslag er fremkommet, og jeg opfordrer derfor det ærede Thing til at vedtage Lovforslaget, saaledes som det ifjor blev vedtaget ved første og anden Behandling i det andet Thing, og jeg er overbevist om, at ingen af Parterne vil lide Uret ved den Maade, paa hvilken det er affattet.

**Christiansen:** Det Endringsforslag, som jeg tilligemed tvende andre ærede Medlemmer har tilladt mig at stille, gaaer ud paa, at der skal tilføies Lovudkastet, at Næringsfatten ogsaa ophæves med Hensyn til Byerne Frederiksberg, Frederiksværk, Silkeborg, Løgstør og Nørre-Sundby, forsaavidt der i samme svares Næringsfkat; hvorvidt der i alle disse Byer svares Næringsfkat, er mig ubekjendt, men saameget er mig bekjendt, at Løgstør svarer Næringsfkat og har svaret den siden 1842, og jeg skal med den ærede Formands Tilladelse begrunde dette ved at oplæse et Par Linier af det af det danske Cancellie approberede Regulative for Løgstør, hvor det hedder: „Da der i denne Bye ingen Grundtaxt finder Sted som Regel for Djelsen af Afgifterne til Byens Fornødenheder, hvorimod Afgifterne til Kæmnerkassen, af hvilken Byens Udgifter, med Undtagelse af dem til Skole- og Fattigvæsenet, afholdes, blive lignede deels paa Næring, deels efter de faste Eiendommens Assuranceværdi osv.“ Altsaa har Løgstør siden den Tid svaret Næringsfkat; jeg skal derfor, for at forebygge, at der skulde gives en ny Lov for en saadan enkelt By, tillade mig at anbefale det Endringsforslag, jeg har stillet.